

V tujino po praktične izkušnje

Program Erasmus+ to omogoča tudi študentom v Celju

CELJE – Skoraj ni osnovne in srednje ter višje in visoke šole, ki ne bi sodelovala v programu Erasmus+. Za sedemletni program do leta 2020 je na voljo 14,7 milijarde evrov, s katerimi želi EU več kot 5 milijonom Evropejcev omogočiti študij, usposabljanje, pridobivanje delovnih izkušenj ali opravljanje prostovoljnega dela v tujini.

Višja strokovna šola Ekonomske šole Celje je prav tako tesno vpeta v program, ki omogoča mobilnost študentov in predavateljev. **Mojca Sendelbah**, koordinatorka za program Erasmus+ in predavateljica v šoli, pravi: »V višjih strokovnih šolah je v vsakem letniku 400 ur praktičnega usposabljanja. Tudi mobilnost študentov, ki je namenjena praksi, je naravnana tako, da so lahko dva meseca na praksi v tujini.« Študente spodbujajo, da bi se odločili za prakso na tistem področju, za katerega se izobražujejo, saj s tem pridobijo nova znanja, ki jim bodo kasneje koristila, in tudi praksa se jim s tem prizna. Po nova znanja lahko gredo v države EU, v Makedonijo, Lihtenštajn, Turčijo ter na Islandijo in Norveško. Pred odhodom mora biti podpisan dogovor in določen program usposabljanja z organizacijo, kamor gredo, finančno morajo biti stvari urejene, študent pa mora opraviti tudi preizkus znanja jezika.

Iz Avstrije še v ZDA

V višjih šolah lahko za prakso v tujini kandidirajo tudi študenti prvih letnikov, zato šola razpis objavi že jeseni. Po dobrih izkušnjah iz srednje šole se je za takšno prakso že na začetku študija prijavila **Lara Mogu** z Dobrene, študentka prvega letnika programa ekonomist, in dobila štipendijo. V začetku leta je nabirala izkušnje v Av-

Mojca Sendelbah in Lara Mogu

Mojca Sendelbah: »Za mlade je najpomembnejše, da pridobijo samozavest. Ko zmorejo dva meseca preživeti brez »mama servisa«, spoznajo, da zmorejo še kaj več. Vsekakor pa je koristno, da se naučijo jezika, česar jim ne more dati noben tečaj.«

striji. Njeni vtisi so bili zgolj pozitivni. Delala je v smučarskem središču Katschberg, kjer je v eni od visokogorskih koč pomagala pri naročilih, beleženju računov, urejanju dokumentacije, priskočila je na pomoč v gostinskem delu in pri sprejemu gostov. »Na začetku moraš premagati strah. Na srečo so bili vsi zelo prijazni, imela sem tudi dobrega mentorja. Za vsakega mladega človeka bi bilo dobro, da bi poskusil delati v tujini,« meni Lara, ki jo je vse to opogumilo, da je pred dnevi s fantom odpotovala v Južno Karolino v ZDA, kjer bosta tri mesece delala, nato pa si bosta ogledala čim več krajev.

Praktično delo v Avstriji je zanj pomenilo tudi precejšnje izboljšanje znanja nemščine. »Pred odhodom sem dosegla lep rezultat na preverjanju znanja tujega jezika, ki ga moraš opraviti pred odhodom in po vrnitvi.

Po dveh mesecih v tujini je bil rezultat še boljši.«

Koristno tudi za profesorje

»Tudi predavatelji imamo možnost za mobilnost. Ena je namenjena poučevanju v tuji izobraževalni ustanovi, ki ima prav tako Erasmus listino kot naša šola, druga možnost je usposabljanje v tujini. Letošnje šolsko leto je dr. Anton Vorina predaval v Latviji, sama pa sem imela predavanje na vseučilišču v Dubrovniku na temo socialnega podjetništva.« Pri drugi možnosti profesor gostuje v drugi izobraževalni ustanovi in spoznava področja, povezana s svojim delom. »Zanimanje med nami je veliko, leta 2013, ko smo dobili tudi največ denarja v ta namen, nas je šlo v tujino kar sedem, zadnja leta nas je manj. Je pa takšna izkušnja tudi za predavatelje zelo koristna.«

TATJANA CVRIN